

[Ministeren for nordisk samarbejde]

budgetter, og gode samarbejdsrelationer sikres ikke alene ved regeringsaftaler og formaliseret samarbejde, men er nok så afhængige af uformelle kontakter på alle niveauer. Det nordiske samarbejde er en helhed: et mangfoldigt samarbejde mellem regeringer, parlamentær, organisationer, virksomheder og borgere i Norden.

Til afslutning vil jeg gerne takke Nordisk Råds danske delegation for beretningen og takke for det gode samarbejde, som jeg håber vil fortsætte.

Anker Jørgensen (S):

Jeg vil gerne takke ministeren for den udmærkede redegørelse. Den var lidt vel fyldt med nervøsitet for, at Norden skulle blive lidt for selvstændigt i forhold til det europæiske samarbejde.

Men lad mig sige: I midten af 1980'erne gik der for alvor i Nordisk Råd gang i drøftelserne om, på hvilken måde vi kunne få inddraget de europæiske og internationale aspekter i Nordisk Råds arbejde. Parlamentarikerne var i begyndelsen ikke enige i det ønske og det spørgsmål. Mange politikere i Nordisk Råd og i de fem landes regeringer mente, at vi parlamentarikere ikke skulle blande os i den slags – det var alene regeringernes sag – men heldigvis er de senere kommet på bedre tanker.

Et af kravene fra parlamentarikerne inden for det sidste års tid har været forslaget om oprettelse af et ministerråd for udenrigsministre eller udenrigshandelsministre. Det var et krav, som jeg syntes kunne give mulighed for, at det internationale spørgsmål kunne komme inden for rammer. Med de gode erfaringer, vi har på andre områder, kunne altså udenrigspolitiske anliggender også komme i gode rammer. Det ville regeringerne – og specielt den danske – ikke være med til. Men på baggrund af dette noterede jeg alligevel med tilfredshed, at den danske statsminister på sidste års session her i Folketinget gav udtryk for nogle synspunkter, der var åbne, og senere har vi konstateret, at statsministrene – altså statsministrene i hele Norden – i deres Mariehamndeklaration i november tilkendegav, at vi skal have en fornyelse af de nordiske landes samarbejde, og det skal også omfatte internationale spørgsmål. Glimrende, men det har været længe undervejs.

Vi kender alle begivenhederne i vores omverden; det har bidraget til ny kraft i det nordiske. Det er Østblokkens opløsning og EF's forstærkede politiske rolle, der her er de afgørende faktorer. I den forbindelse er det værd at notere sig, at Nordisk Råd har spillet en ganske væsentlig rolle f.eks. for de baltiske lande i deres kamp for selvstændighed. Vi har aktivt, politisk aktivt, og i bred politisk enighed støttet de baltiske lande forud for selvstændigheden. Vi har vedtaget ganske stærke tilkendegivelser over for det daværende Sovjetunionen og dermed også over for verdensoffentligheden. Sovjetunionens reaktioner ved sidste session var meget kraftige over for Nordisk Råd. Men vi kender den senere gode udvikling: de tre lande er jo blevet selvstændige som et led i hele den internationale proces.

Lad mig blive lidt ved det baltiske. Det er afgørende vigtigt for os alle, at vor troværdighed med hensyn til at ville støtte de baltiske lande nu også får reelt nordisk indhold. Det er også sket på en række områder, men jeg tænker selvfølgelig på løftet om en baltisk investeringsbank. Jeg siger tak for den skitse, der er lagt op til i dag, men også først i dag, og jeg kan ikke sige andet, end at jeg håber, at det kan realiseres, selv om jeg gerne vil se tingene på tryk, før jeg uden videre siger ja og amen til det. Der er en tendens til, at interne modsætninger og smålighed i enkelte af de nordiske finansministerier kunne føre til, at denne sag faldt på gulvet. Jeg vil derfor her gentage over for den danske regering, hvad jeg som formand for Nordisk Råd to gange har skrevet til de nordiske statsministre, nemlig: De nordiske lande må i fællesskab etablere en baltisk investeringsbank, en finansieringsordning til hjælp for disse baltiske lande.

Jeg har hørt ministerens redegørelse her i dag, men vil dog gerne spørge ministeren om, hvor balternes medejerskab og medindflydelse indgår i den model, som nu er skitseret. Jeg vil også opfordre ministeren til at arbejde for, at regeringen ikke træffer nogen reel beslutning, før sagen har været behandlet i Nordisk Råds økonomiske udvalg – vi parlamentarikere vil have indflydelse på tingene – og det sker som bekendt søndag den 1. marts, og det skal drøftes med statsministrene mandag den 2. marts. Det var en opfordring, som jeg ikke er i tvivl om at ministeren vil efterkomme at svare på.